

Sygn. akt I Ns 66/16

POSTANOWIENIE

Dnia 05 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR Magdalena Tkaczyk

Protokolant: Justyna Gajda

po rozpoznaniu w dniu 05 kwietnia 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z wniosku **B. K.**

z udziałem **K. K.**

o stwierdzenie nabycia spadku po R. K.

postanawia:

stwierdzić, że spadek po **R. K.**, syn B. i K., zmarłego między 14 września 2014 roku a 15 września 2014 roku w B., ostatnio stale zamieszkałym w Z., na podstawie ustawy nabyli rodzice B. K. i K. K. z domu Z. po 1/2 (jednej drugiej) części każde z nich.

Sygn. akt I Ns 66/16

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 15 stycznia 2016 roku B. K. wystąpił

o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym między 14, a 15 września 2014 roku R. K., będącym jego synem. W treści wniosku wskazano, że spadkodawca pozostawił po sobie dwóch niepełnoletnich synów – J. K. oraz W. K., którzy odrzucili spadek po swoim ojcu.

(wniosek – k. 2)

Na terminie posiedzenia w dniu 5 kwietnia 2016 roku uczestniczka K. K. przyłączyła się do wniosku. Wnioskodawca poparł wniosek.

(protokół rozprawy – k. 31 – 31 v.)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. K. zmarł między 14, a 15 września 2014 roku, w miejscowości B.. Ostatnio stale zamieszkiwał w Z.. Jako spadkobierców ustawowych pozostawił po sobie dzieci J. K. oraz W. K., a w dalszej kolejności rodziców – B. K. i K. K.. Innych dzieci własnych ani przysposobionych nie miał. Nie pozostawił testamentu. Jest to pierwsza sprawa o stwierdzenie nabycia spadku, nie został sporządzony akt poświadczenia dziedziczenia.

Przed notariuszem w Kancelarii Notarialnej w Z., H. R., Rep. (...), M. K., działając w imieniu małoletnich – J. K. oraz W. K., odrzuciła w dniu 23 lipca 2015 roku spadek po R. K..

Nikt nie zrzekł się dziedziczenia. W skład spadku nie wchodzi gospodarstwo rolne.

(odpis skrócony aktu zgonu R. K. – k. 3, odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 4 odpis skrócony aktu urodzenia W. K. – k. 5 – 5 v., odpis skrócony aktu urodzenia J. K. – k. 6 – 6 v., akt notarialny – k. 29 – 30, oświadczenie spadkowe B. K. – k. 31)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. Stosownie zaś do § 2 omawianego przepisu dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą.

Kodeks cywilny w sposób jednoznaczny określa krąg spadkobierców ustawowych, którzy kolejno po sobie dochodzą do dziedziczenia po spadkodawcy. Wskazać przy tym należy, iż istnienie w pierwszej grupie spadkobierców choć jednej osoby wyłącza możliwość uwzględnienia przy stwierdzeniu nabycia spadku osób znajdujących się w drugiej czy też kolejnej grupie spadkobierców ustawowych. Jako pierwsi do spadku na podstawie przepisów kodeksu cywilnego pretendują dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek. Stosownie bowiem do treści z art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych, jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku. W braku zstępnych spadkodawcy powołani są do spadku z ustawy jego małżonek i rodzice (art. 932 § 1 k.c.). Jeżeli jedno z rodziców spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada rodzeństwu spadkodawcy w częściach równych (art. 932 § 4 k.c.). Jeżeli którekolwiek z rodzeństwa spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku pozostawiając zstępnych, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada jego zstępnym. Podział tego udziału następuje według zasad, które dotyczą podziału między dalszych zstępnych spadkodawcy (art. 932 § 5 k.c.).

W niniejszej sprawie spadkodawca pozostawił po sobie, jako spadkobierców ustawowych dziedziczących w pierwszej kolejności dzieci – J. i W. K., w imieniu których spadek odrzuciła ich matka. Tym samym w ich miejsce, jako spadkobiercy ustawowi, weszli rodzice spadkodawcy – B. K. oraz K. K.. Mając na uwadze powyższe rozważania, w szczególności brzmienie art. 932 § 1 k.c. Sąd stwierdził, iż spadek po R. K. na podstawie ustawy w 1/2 nabyli rodzice spadkodawcy – B. K. i K. K. wprost.

Odnosząc się do załączonych do wniosku oświadczeń rodziców spadkodawcy o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza, wskazać należy, że w myśl art. 1018 § 3 k.c. oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku składa się przed sądem lub przed notariuszem. Można je złożyć ustnie lub na piśmie z podpisem urzędowo poświadczonym. Pełnomocnictwo do złożenia oświadczenia o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku powinno być pisemne z podpisem urzędowo poświadczonym. Złożone przez rodziców spadkodawcy oświadczenia nie zawierały podpisu urzędowo poświadczonego. Jednocześnie na terminie rozprawy w dniu 5 kwietnia 2016 roku Sąd nie mógł odebrać oświadczenia o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza, z uwagi na upływ sześciomiesięcznego terminu określonego w art. 1015 § 1 k.c. Termin ten zaczął swój bieg od dnia odrzucenia spadku przez przedstawiciela ustawowego małoletnich dzieci spadkodawcy – w dniu 23 lipca 2015 roku. Tym samym ostatnim dniem na złożenie przedmiotowego oświadczenia był 23 stycznia

2016 roku. Bez znaczenia pozostaje przy tym, że rozpatrywany wniosek został złożony przed upływem wskazanego terminu. Jak bowiem wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 13 grudnia V CSK 18/12 (LEX nr 1293843) termin do złożenia oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku jest terminem zawitym prawa materialnego, do biegu, którego mają zastosowanie art. 110 – 116 k.c. Sąd Najwyższy podkreślił, że konsekwencją takiego ukształtowania omawianego terminu jest to, że z chwilą jego upływu „wygasa uprawnienie do skorzystania z tego prawa podmiotowego, a oświadczenie złożone po upływie terminu nie wywołuje żadnych skutków prawnych. Upływ terminu uwzględniany jest z urzędu, nie ma żadnych możliwości jego przedłużenia, a w art. 1015 § 2 k.c. przewidziane zostały konsekwencje biernego zachowania się spadkobiercy, w postaci prostego przyjęcia spadku”. Wskazać w tym miejscu należy ponadto, że wprawdzie w obecnym stanie prawnym, brak oświadczenia spadkodawcy o którym mowa w art. 1015 k.c. skutkuje uznaniem, iż przyjął

on spadek z dobrodziejstwem inwentarza, jednak w niniejszej sprawie zastosowanie znajdzie powołany przepis w brzmieniu sprzed 18 października 2015 roku, mając na uwadze datę śmierci spadkodawcy – 14 – 15 września 2014 roku. Wynika to z treści art. 6 ustawy z dnia 20 marca 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw

(Dz. U. z dnia 17 kwietnia 2015 r.), w myśl którego przepisów w brzmieniu nadanym powołaną ustawą zmieniającą nie stosuje się do spadków otwartych przed dniem jej wejścia w życie.

Dodatkowo należy podnieść, iż Sądowi znane jest postanowienie Sądu Najwyższego dnia 15 października 2015 roku wydane w sprawie II CZ 71/15, z tezą, iż nie ma znaczenia rozpoznanie wniosku o stwierdzenie nabycia spadku przez sąd w okresie kilku miesięcy po jego złożeniu, jeżeli wniosek taki złożony został przed upływem sześciu miesięcy od dowiedzenia się przez wnioskodawcę o śmierci spadkodawcy (art. 1015 § 1 k.c.) i termin taki powinien być zachowany, gdy czynności zmierzające do odbioru oświadczenia spadkobiercy (art. 641 k.p.c.) dokonane zostaną przed sądem nawet po upływie wspomnianego terminu. Sąd nie podziela tego stanowiska Sądu Najwyższego .

Należy podnieść, iż Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 października 2015 roku w uzasadnieniu prawnym nie odnosi się do argumentacji Sąd Najwyższy zawartej w uzasadnieniu postanowienia z dnia 13 grudnia 2012 roku, że do cech charakterystycznych tego terminu z art. 1015 k.c. , odróżniających go od terminu przedawnienia należy, poza skutkiem upływu, niedopuszczalność umownego kształtowania go przez strony, określenie początku biegu od dowiedzenia się o zaistnieniu wskazanego zdarzenia (tytułe powołania do spadku), znacznie krótszy czasokres w porównaniu z terminami przedawnienia, podyktowany względami zarówno ochrony spadkobiercy, jak i pewności, co do dziedziczenia. Nie mają zastosowania do tego terminu przepisy kodeksu cywilnego regulujące przedawnienie roszczeń, w tym również te związane z zawieszeniem (art. 121 k.c.), z wstrzymaniem (art. 122 k.c.) oraz z przerwaniem (art. 123 k.c.) biegu terminu. Ponadto przyczyny zezwalające na wskazane wydłużenie terminu przedawnienia zostały w tych przepisach wyczerpująco wymienione, a zatem wyłączona jest dopuszczalność przyjmowania za takie przyczyny innych przeszkód. Dodatkowo należy podnieść, iż spadkobiercy nie muszą tylko w sądzie składać oświadczeń spadkowych. Mogą je złożyć min. przed Notariuszem.

Mając na uwadze powyższe, Sąd postanowił jak w sentencji.